

Eens, maar nooit weer

(Once Is Enough)

Komedie in twee bedrijven

door

JACK SHARKEY

vertaling

Marja Jansweijer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EENS, MAAR NOOIT WEER - ONCE IS ENOUGH** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JACK SHARKEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

SPELERS:

ERIKA LINDEN	- vrouw, begin dertig
JESSIE JARVIS	- vrouw, in de veertig
BRIAN MERRICK	- man, begin dertig
MAX NORDSTROM	- man

DECOR:

We zien het woonkamergedeelte van het kantoor/de flat van Erika Linden in San Francisco. De enige deur gaat naar de hal van het flatgebouw. Wel is tegenover de deur een poort naar de rest van de flat (*keuken, slaapkamer en badkamer*) De kamer is smaakvol en comfortabel gemeubileerd: sofa, salontafel, platenspeler, boekenkast en een lage tafel met daarop een blad met likeurflessen, glazen, ijsemmer, sifon, enz., en een ingebouwde raambank onder een groot raam, en - het enige uit de toon vallende element in de kamer - een zakelijk aandoend bureau en stoel in een hoek. Het bureau is bezaaid met de uitrusting van een schrijver - typepapier, carbonpapier, een nietmachine, potloden, vlakjes, enz. Het is mid-juni, ongeveer 12 uur maandagmiddag, de kamer is licht en zonnig.

EERSTE BEDRIJF

Scene een

Terwijl het doek opgaat, horen we een telefoon overgaan. Dan zien we Erika, een knappe vrouw, begin dertig, op de grond zittend met haar benen gekruisd voor de tafel. Het blad is opzij geschoven om ruimte te maken. Ze schudt de kaarten en legt ze uit voor een spelletje patience. De telefoon gaat nog steeds over, maar ze besteedt er geen aandacht aan. Na een ogenblik komt JESSIE JARVIS op vanuit de poort. Zij is in de veertig en ziet er goed uit. Ze loopt naar de telefoon. Onderweg stopt ze even om naar het kaartspel te kijken.

Jessie: Rode boer op zwarte vrouw.

Erika: Oh ja, natuurlijk! *(speelt de kaart)* Bedankt, Jessie.

Jessie *(weer op weg naar de telefoon)*: Hoort bij mijn werk. *(neemt de hoorn op, spreekt erin)* Hallo?...Ja, dat dacht ik al. Geef hem maar even. *(tegen Erika:)* Max Nordstrom vanuit New York.

Erika: Oh jé, wat zou hij nou willen?

Jessie: Je bloed denk ik. *(dan vrolijk, als haar gesprekspartner aan de telefoon komt)* Max, ouwe jongen! Hoe gaat het met je?...Oef, dat is jammer!

Erika en Jessie *(Jessie wil Erika de opmerking uitleggen, maar Erika is haar voor, waardoor beiden tegelijkertijd)*: Zijn maagzweer. *(Erika gaat verder met haar spel, Jessie praat verder aan de telefoon)*

Jessie: Ach, kom nou, Max, heeft Erika je ooit in de steek gelaten?... Ja, natuurlijk is ze aan het werk! Ik kan haar vanaf hier zien... Werkt zich rot - luister! *(houdt de telefoon bij het lege toetsenbord, slaat op goed geluk wat toetsen aan om het echt te laten klinken)* Nou, ben je nu overtuigd?... Je gelooft het alleen als ze hetzelf zegt? *(kijkt naar Erika, die met haar spel stopt om heftig met haar hoofd te schudden, knikt en praat weer verder)* Ja, als je echt denkt dat het verstandig is om haar in haar creatieve werk te storen... Nee, ik dacht al dat je dat niet zou doen!... Nee Max, dat kan niet... Max, je weet dat Erika nooit het onderwerp van haar nieuwe boek onthult voordat het hele manuscript af is... Ja, ik beloof het... Ja, zogauw Erika zegt dat het goed is...Goed...Zeker te weten! *(hangt op, blaast haar wangen op als teken van opluchting)* Ik kan er niet tegen een volwassen man zich zo te horen vernederen.

Erika: Wat was dat laatste - wat heb je hem beloofd?

Jessie: De titel van je nieuwe boek - je weet wel, dat over twee weken naar de drukker gaat. Hij wil ermee de publiciteit in. Vandaag of

morgen moet je er echt eens aan beginnen.

Erika (*kreunt, schudt mismoedig haar hoofd*): Oh, Jessie, hoe moet ik dat doen. Ik speel nu al twee maanden elke dag patience, maar ik heb nog steeds geen goed onderwerp! Volgens mij brengen deze kaarten ongeluk!

Jessie (*komt dichterbij om naar de kaarten te kijken*): Als je nou eens een klein beetje vals speelt?

Erika: Je weet dat ik dat niet kan doen! Dan zou ik het systeem controleren. Het werkt alleen als het systeem mij controleert.

Jessie: Waarom probeer je niet eens wat nieuws? Je hebt nog niet eens de helft van je aantekeningen voor je oude boek gebruikt - gebruik de restjes voor een tweede deel.

Erika: Een vervolg? Oh nee, Jessie, dat kan ik niet! Je weet dat ik zogauw ik een boek af heb, ik nooit meer zoveel enthousiasme voor hetzelfde onderwerp kan opbrengen. Het is altijd: eens maar nooit weer!

Jessie: Maar Erika - je hebt nog maar twee weken - en een week daarvan is nodig voor het typen van het manuscript!

Erika: Maar jij kan zo snel typen - dat is nog nooit een probleem geweest.

Jessie: Ik ben ook nog nooit eerder getrouwd.

Erika: Getrouwd?! Oh nee, dat was ik helemaal vergeten!

Jessie: Je mag nog eens mijn bruidsmeisje zijn.

Erika: Hoelang hebben we nog.

Jessie: Tot zaterdagmiddag. Of nee, tot donderdagavond - vrijdag neem ik vrij om me eens goed onderhanden te laten nemen door de schoonheidsspecialiste. Ik mag er de rest van mijn leven dan niet uitzien, op mijn trouwfoto's zul je me niet herkennen!

Erika: Maar Jessie - dan heb ik nog maar drie dagen! Ik kan net zo goed meteen overgeven!

Jessie: Je bedoelt "opgeven". Hoe jij ooit zo'n populaire schrijver bent geworden met zo'n beroerd taalgebruik!

Erika (*geprikeld*): In! Uit! Op! Over! Wat maakt het uit! Waar het nu omgaat is: Wat moet ik doen! (*plotseling kijkt ze bedachtzaam, loopt naar Jessie*) Jessie - mijn lieve vriendin - zou jij niet willen overwegen om....

Jessie (*doet een stap achteruit*): Erika Linden! Als het ook maar in je hoofd opkomt om mij te vragen mijn huwelijk uit te stellen, vergeet dat dan maar gauw! Zo'n kans krijg ik geen tweede keer. Ik zal het dus wel uit mijn hoofd laten om de bruidegom tijd te geven er nog eens over na te denken.

Erika: Maar er is nog maar zo weinig tijd - over twee weken moet het boek naar de drukker!

Jessie: Kop op, Rikki. Schud de kaarten en probeer het nog eens. Jouw systeem mag stom lijken, het heeft je nog nooit in de steek gelaten.

Erika (*loopt langzaam terug naar de tafel*): Het moet geweldig zijn om zoals andere schrijvers te zijn - gewoon wachten tot de inspiratie toeslaat - bang! Ik wou dat ik wist hoe ze het deden! Ik kan niet scheppen - ik kan alleen maar weergeven.

Jessie: Negen van de tien schrijvers zou er een jaarvoorraad aan vlakjes voor over hebben om te kunnen weergeven zoals jij dat kunt! Verdomme, meid, je hebt nog nooit minder dan honderdduizend stuks verkocht - en dan tel ik nog niet eens de oplage van de vertalingen!

Erika (*begint met tegenzin weer solitaire te spelen*): Ik wou dat ik wist wat er mis was met deze kaarten - ik heb al twee maanden geen aas gezien! Ik wou dat ik dit systeem nooit verzonnen had!

Jessie: Ben jij gek? Het is niet te verslaan! Daarom heeft nog nooit iemand zo'n soort boek kunnen schrijven - de menselijke geest denkt in patronen, maar de kaarten kun je niet voorspellen - daarom zijn jouw boeken zo origineel!

Erika: Oh Jessie, ik weet niet eens meer hoe het systeem werkt, ik maak me zo ongerust!

Jessie: Kalm nou maar, het is een eitje. Weet je nog je eerste boek? Toen kwam klaver boven en schreef je een boek over roofovervallers. Daarna ruiten en je ontmaskerde Tiffany. Bij je laatste boek was het schoppen. Dat bracht je op arbeiders en je schreef het beste non-fictie boek ooit: "De Mijnen". Wie was er ooit opgekomen om de mijnen te beschrijven vanuit het standpunt van vrouwen?!

Erika: Als het spel niet gauw uitkomt zal ik wel een vervolg moeten schrijven; ik zie het al voor me - "De Zoon van de Mijnen"!

Jessie: Pas maar op wat je zegt. (*als Erika een blik op haar werpt*) Sorry, maar je moet wel echt opschieten - vergeet niet dat je niet alleen met een onderwerp moet komen, je moet je ook nog inwerken!

Erika: Voor die andere boeken had ik zoveel tijd - rustig rondrijden met die motorbende - horloges verkopen bij Tiffany - binnensluipen bij de mijnvakbond - alleen zo kan ik schrijven - ik moet eerst één worden met mijn onderwerp - maar waarmee kan ik één worden tussen nu en zaterdag?

Jessie: Vrijdag. Je vergeet de schoonheidsspecialist. Wat zou je zeggen van de fruitvlieg? Die leven hun hele leven binnen één dag - dan heb je er nog twee over voor het uittypen! Het enige probleem is: hoe word je één met een fruitvlieg...

Erika: Oh Jessie, het is hopeloos! Er is geen kijk op - dat - (*terwijl ze spreekt heeft ze een kaart omgedraaid, reageert er nu op*) De aas! Jessie, eindelijk een aas! (*opgewonden springt ze op*)

Jessie (*grijpt een notitieboek en potlood van bureau*): Welke, snel!

Erika: Hartenaas - eens kijken - die valt in twee categorieën - romantiek en grote chirurgische ingrepen -

Jessie: Hoeveel kaarten liggen in die rij?

Erika (*telt snel*): ...Zeven!

Beiden (*tellen af op vingers*): Romantiek - operatie - romantiek - operatie - romantiek - operatie - *romantiek!*

Jessie: Daar gaat mijn kans op een ontmoeting met een knappe dokter.

Erika: Wat moet jij met een dokter? Je gaat zaterdag trouwen.

Jessie: Niet als ik daarvoor nog een knappe dokter tegenkom. (*gaat verder met opschrijven*) Kom, we moeten verder, Rikki, wat ligt er onder die aas?

Erika (*draait kaart om*): Schoppentien!

Jessie: Tien..dat betekent het Tiende Gebod, over dat je niet moet begeren wat van iemand anders is...

Erika: En schoppen...schoppen...dat zijn drie categorieën - handenarbeid - maar daar heb ik het al over gehad - en eh, wat nog meer?

Jessie: De andere twee zijn "de dood" en "eerlijkheid"

Erika: "Eerlijkheid"? Hoe ben ik daar opgekomen?

Jessie: Dat moet je mij niet vragen.

Erika: Nou, oké, laat maar. Eens kijken, er zijn nog zes kaarten over in die rij, dus -

Beiden (*tellen weer af op hun vingers*): Dood - eerlijkheid - dood - eerlijkheid - dood - *eerlijkheid!*

Erika: Geen doden dus.

Jessie: Zoveel te beter. Ik had niet graag mijn huwelijk willen uitstellen om je begrafenis bij te kunnen wonen. Nou, welke plaatjes heb je.

Erika: Een rode koning en een zwarte koningin.

Jessie: "Rood". Dat is of verlegenheid of gevaar.

Erika: Er zijn nog vijf kaarten over.

Jessie: Oneven - dan hebben we een verlegen jongen. (*terwijl ze dat opschrijft*)

Erika: "Zwart" - weer een dubbele categorie - "het kwaad" of "rijkdom".

Jessie: Hoeveel kaarten?

Erika: Vier kaarten - dus een rijke koningin -

Jessie (*spert ogen open, stopt met schrijven*): Oh-oh!

Erika: Wat is er?

Jessie: Ik zat zo te denken - de koningin - dat ben jij - en het onderwerp is romantiek. Wat voor soort vrouw wordt rijk van romantiek, Rikki?!... Alsof jij dat niet zou weten!

Erika: Wacht nou, we zijn nog niet klaar! Er is nog een kaart over.

Jessie: Juist! Wat is de laatste kaart in de rij?

Erika (*draait hem bezorgd om, reageert*): De hartenboer! De schurk - de dief! Hij veroverde de slet.

Jessie: Dat zou leuk zijn, als jij de slet bent!

Erika: Oh nee, Jessie, dat niet!

Jessie: Laten we eerst eens kijken wat we hebben... (*Bekijkt aantekeningen, mompelt*) Romantiek... begeerte... eerlijkheid... een verlegen man... een rijke vrouw... en iets van diefstal.. (*tegen Erika*) Wil je weten wat eruit komt?

Erika (*niet al te enthousiast*): Zeg het maar..waar gaat mijn volgende boek over?

Jessie: Blijkbaar begeer jij een verlegen, maar eerlijke man, en gebruik jij je rijkdom om hem te kapen - of in gewoon Nederlands: je gebruikt je geld om iemands man te verleiden en pikt hem af.

Erika: Maar Jessie, dat plot is al zovaak gebruikt! Dat is niet origineel genoeg voor mij!

Jessie: Jawel, maar die andere boeken waren romans. Jij verzint je boeken niet. Dit wordt het eerste leerboek over dit onderwerp!

Erika (*vrolijkt op*): Je bedoelt een handboek over verleiden?

Jessie: Stap voor stap!

Erika: Jessie, wat een geweldig idee!...Maar wiens man zou ik kunnen roven...? (*ze peinzen, komen tegelijkertijd op hetzelfde idee*)

Jessie: Oh nee, geen sprake van! Hobart stelt niet veel voor, maar hij is wel het enige wat ik heb!

Erika: Alsjeblieft, Jessie... Ik pik hem niet echt... ik wil hem alleen even lenen, tot ik klaar ben met mijn onderzoek. Ik zou mezelf nooit verlagen tot het stelen van jouw geliefde.

Jessie: Dat is ook helemaal niet nodig. Je hoeft hem alleen maar aan te kijken, en ik kan mijn bruidsboeket als plumeau gebruiken!

Erika: Je weet toch dat ik niet zelf bepaal waar mijn boeken over gaan. Misschien bijt Hobart helemaal niet eens en gaat mijn boek over hoe je mannen niet moet verleiden. Dat heeft ook nog niemand gedaan.

Jessie: Hobart niet bijten?

Erika: Je vertrouwt Hobart toch wel?

Jessie: Natuurlijk wel. Hij is zo trouw als een hond. Maar wat zou jij doen als je kon kiezen tussen een hamburger en een biefstuk? (*legt notitieboek en potlood op bureau*) Nou moet je me even excuseren, het is lunchtijd en ik moet nog boodschappen doen.

Erika (*denkt even wanhopig na, pakt dan de arm van Jessie*): Wacht eens, Jessie! Je vergeet wat! Ik zal Hobart vrijdagavond ontmoeten bij de repetitie en dan ziet hij me toch?

Jessie (*onzeker*): Ja, ik denk het wel, maar....

Erika: Neem je dan geen groot risico?

Jessie (*ongemakkelijk, maar flink*): Ik kan dominee Feeney vragen wat minder kaarsen aan te doen...

Erika: Maar denk je eens in - aan de vooravond van je huwelijk - komt daar een biefstuk binnenwandelen en dan zeg jij, "liggen jongen, vanaf nu alleen nog maar hamburgers voor jou".

Jessie (*overdenkt dit twee tellen, zegt dan*): Misschien kunnen we er maar beter vandoor gaan.

Erika: Oh Jessie, denk nou eens na - wat een schande het zou zijn om Hobart aan mij kwijt te raken minder dan een etmaal voor je huwelijk! Dan kan je er toch maar beter *nu* achter komen?

Jessie: Waarachter komen?

Erika: Of je Hobart wel kunt vertrouwen.

Jessie: Je bedoelt: een korte overhoring voor het echte examen? Oh Rikki, denkt je echt dat hij me de bons zal geven? Als het zo'n type is, kan ik er inderdaad maar beter voor het huwelijk achter komen. Alleen...

Erika: Alleen?

Jessie: Het lijkt zo - berekenend. Ik zou niet moet twifelen aan de man waarmee ik ga trouwen. Ik zou hem zonder test moeten vertrouwen!

Erika: Goed, dat is dan geregeld!

Jessie: Geregeld?

Erika: Je hebt gelijk. Je moet hem vertrouwen en daarom zal je er geen bezwaar tegen hebben als ik hem vandaag zal ontmoeten.

Jessie: Heb ik dat gezegd?

Erika (*loopt richting poort*): Je hoeft je nergens zorgen over te maken. Vergeet niet dat dit puur zakelijk is. Bel Hobart nou maar op en vraag hem hierheen te komen, dan ga jij boodschappen doen en kunnen Hobart en ik - eh - aan het onderzoek beginnen.

Jessie (*wil gewoontegetrouw gaan bellen, maar zegt dan nog*): Rikki.. (*Erika stopt, kijkt haar nieuwsgierig aan*) Ik wil me er niet mee bemoeien, maar - hoever ben je van plan te gaan?

Erika: Daar heb ik nog niet bij stilgestaan...ja, ik denk...net zo ver als nodig is om te weten of ik hem voor me heb gewonnen.

Jessie: Tegen die tijd staat hij misschien al in je nek te hijgen en begint je schoenen uit te doen! En dan zeg jij zeker: "Eén april! Ik was alleen maar met mijn onderzoek bezig!"

Erika (*lacht*): Maak je niet zo ongerust, Jessie. Misschien ben ik zijn type helemaal niet. (*gaat af door de poort*)

Jessie (*tegen zichzelf*): Als dat zo is, mag ik wel een standbeeld voor hem oprichten! (*schudt haar hoofd, is nog steeds niet tevreden over het plan, loopt richting poort en roept*) Ja, maar...Rikki...!

Erika (*af*): En dan nog iets, Jessie - hoe vaak heb ik je al gezegd me niet Rikki te noemen? Het is een stomme bijnaam, kinderachtig. Als ik nou tien jaar jonger was, oké. Maar nu slaat het nergens op.

Jessie (*zucht, draait zich om*): Oké, oké!

Erika (*van achter*): Schiet nou op en bel Hobart - en slijp daarna mijn potloden, die zal ik hard nodig hebben!

Jessie (*pakt de hoorn, praat zo dat Erika het niet hoort*): Als je me mijn man af gaat pakken, kun je op z'n minst wel je eigen potloden slijpen! (*draait nummer, wacht, praat in hoorn*) Hobie? - Jessie, hier... Luister eens schat, ik wou je een hypothetische vraag stellen. Wat zou je doen als je nu, terwijl je op het punt staat met mij te trouwen, de kans kreeg een rijke, jonge, knappe vrouw te ontmoeten, die jou zou willen veroveren? Wat zou je dan doen?... (*luistert, haar gezicht betreft langzaam*) Je bent in ieder geval eerlijk!... Maar nu even serious, Hobie!... Oh, je was serieus... Maar je houdt toch van mij!... Dat doe je ook?... Maar waarom zeg je dan zoiets?... (*luistert en mompelt de strekking van zijn antwoord*) Omdat je nog nooit een rijke, knappe, jonge vrouw hebt ontmoet die jou zou willen veroveren. (*zucht, zegt dan*) Ja, schat... Ja, het was puur hypothetisch. Ik ben gewoon een beetje zenuwachtig, denk ik... Maar toch fijn dat je zo eerlijk bent, Hobie... (*hangt op, maar praat verder*) maar ik zou je wel kunnen vermoorden. (*er wordt gebeld; ze vermant zich, trekt een zakelijke blik en opent de deur; Brian Merrick, een knappe jonge man staat voor de deur, hij heeft een aantrekkelijke glimlach op zijn gezicht*)

Brian: Hallo. Woont hier Erika Linden?

Jessie: Ja, maar ze heeft het nu erg druk, en.....

Brian: Ja, dat begrijp ik, maar ik zal het kort houden, dus...

Jessie: Ik denk dat u er niets van begrijpt. Ik probeer u niet af te schepen - ze heeft gewoon echt geen tijd, ook niet een paar minuten. En bovendien heeft u geen afspraak...

Brian (*stapt beslist naar binnen voor ze de deur dicht kan doen*): Ik denk dat ze me echt wel zal willen spreken als ik vertel waar het over gaat. Ziet u, ik ben...

Jessie (*heeft alles al een keer gehoord en onderbreekt*): Één van haar grootste fans?

Brian: Misschien kan ik het uitleggen....

Jessie (*blokkeert hem nog steeds de doorgang*): Bent u geen fan van haar?

Brian (*probeert eerlijk te zijn, maar ook efficiënt*): Ja, ik ben wel een fan van haar, maar vandaag ben ik gekomen om...

Jessie: Kijk, jochie, het maakt ook niet uit *waarom* u hier bent. Mejuffrouw Linden heeft gewoon de eerste drie dagen, en

waarschijnlijk de eerste twee weken, geen tijd!

Brian: Ja maar, dit is echt urgent. Er is geen tijd te verliezen. *(pauzeert, bestudeert haar even; zegt dan)* Zeg, bent u misschien Erika Linden?

Jessie: Voor geen goud.. tenminste niet vandaag! Maar ik voel me wel gevleid, ik zou al blij zijn als ik iets van haar weg zou hebben!

Brian: Ze moet er anders wel goed uitzien voor iemand van in de zestig.
Jessie *(zo verbaasd, dat ze hem binnen laat)*: Erika?! Hoe komt u daarbij? *(sluit de deur terwijl hij zich omdraait naar haar)*

Brian: Dat is toch niet zo moeilijk... als ze in 1915 geboren is, in Duitsland meen ik....

Jessie: Wacht eens even! Ik weet niet waar u die informatie vandaan hebt, maar als Erika van 1915 is, ben ik u grootmoeder! Ze is geen dag ouder dan - Oooh, maar nu snap ik het. Het moet het werk van een schele zijn. Erika is van 1951... vijf-één, niet één-vijf.

Brian: Oh, neemt u me niet kwalijk! Misschien heb ik het wel verkeerd gelezen. Daarom dacht ik dat u - eehm....

Jessie: U mag zich nog wel een keer verontschuldigen. Ik mag er dan wel uitzien als van voor de Eerste Wereldoorlog, mijn tijd is nog lang niet gekomen!

Brian: Maar als u niet mejuffrouw Linden bent, wie bent u dan wel?

Jessie: Jessie Jarvis... haar persoonlijke secretaresse.. plus poetsvrouw, kok en uithuilschouder. Maar nu moet u echt gaan... Mejuffrouw Linden is net bezig met een nieuw boek en heeft echt..... *(plotseling is ze stil en kijkt ze hem schrandel aan)*

Brian *(niet op zijn gemak)*: Heeft wat?

Jessie: Ik wou zeggen rust nodig. Maar ik bedenk net dat ze nog iets nodig heeft... Luister; u mag naar haar toe op één voorwaarde...

Brian: Ik heb zo'n gevoel dat ik hier niet blij mee zal zijn.

Jessie: Als u echt een fan van haar bent zult u een gat in de lucht springen.

Brian: Ja, ik ben wel dol op haar boeken. Zeg het maar, wat moet ik doen om haar te kunnen ontmoeten?

Jessie: Wees de man met wie ik zaterdag ga trouwen.

Brian *(doet zenuwachtig een stap achteruit)*: Zo'n grote fan ben ik nou ook weer niet!

Jessie: Nee, u moet alleen maar doen alsof. Ze verwacht hem namelijk, maar het probleem is, hij kan niet komen.

Brian: Wie kan niet komen?

Jessie: Mijn verloofde: Hobart Sturdley.

Brian: "Hobart Sturdly"?!

Jessie: U zal wel blij zijn te horen dat die naam niet bij u past.

Brian: Nou, geweldig! Maar ik speel dit spelletje echt niet mee. Ik wil

Mejuffrouw Linden alleen maar even spreken, en -

Jessie: U snapt het nog steeds niet. Ze heeft voor niemand tijd, behalve voor Hobart Sturdley. Ze wil de komende drie dagen met hem doorbrengen.

Brian: Geen sprake van. Zij mag dan niet een paar minuten over hebben, ik heb in ieder geval geen drie dagen de tijd.

Jessie (*haalt haar schouders op*): Bekijk het dan maar. Als u niet wilt doen alsof u Hobart Sturdley bent, krijgt u haar niet te spreken. (*begint hem naar de deur te leiden*) Het was ook wel een gewaagd plan. Ze weet dat Hobart vrachtwagenchauffeur is, en als u ergens niet op lijkt - Zeg, hoe heet u eigenlijk?

Brian: Merrick. Brian Merrick. Ik werk bij de immigratiedienst.

Jessie (*begint de deur te openen*): Het spijt me, meneer Merrick, maar haar volle agenda.... (*wat traag, dringt nu tot haar door wat hij zei, doet deur dicht*) Bij wat?

Brian: De immigratiedienst. Mejuffrouw Linden heeft een aanvraag tot naturalisatie ingediend, maar we willen nog wat meer informatie voordat we dat kunnen toekennen. Daarom dacht ik als ik haar nu even kan spreken....

Jessie: Waarom heeft u dat niet eerder gezegd? Daar droomt Erika al jaren van!

Brian: Goed. Het meeste weten we wel.... is ze wel eens lid geweest van de communistische partij?

Jessie: Ze haat zelfs wodka.

Brian: Geen strafblad?

Jessie: Nog geen bon voor fout parkeren.

Brian: Ze heeft een goed karakter - dat haal je uit haar boeken. Het geschreven woord verradt de aard van de schrijver. Zeg, waar gaat haar nieuwe boek eigenlijk over?

Jessie (*wil gaan spreken, realiseert zich het gevaar, peinst, zegt dan*): Dat eh... dat zegt ze nooit voor het boek wordt uitgegeven!

Brian: Nee, natuurlijk niet, domme vraag.

Erika (*van achter*): Jessie? Heb je Hobart al gebeld?

Jessie Ja, maar....

Erika (*van achter*): Hoe laat komt hij? Ik moet echt eens beginnen?

Jessie: Ik leg het zo wel uit. Je hebt bezoek.

Erika (*van achter*): Jessie, je weet toch dat ik nu geen tijd heb!

Jessie (*tegen Brian*): Wat heb ik u gezegd! Drie minuten en niet meer!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto